

RESIST

Fostering Queer Feminist Intersectional Resistances against Transnational Anti-Gender Politics

RESIST Projesi Ulusötesi Araştırma Bulguları

UNIVERSITÉ DE FRIBOURG
UNIVERSITÄT FREIBURG

Lucerne University of
Applied Sciences and Arts

HOCHSCHULE
LUZERN

**Funded by
the European Union**

Funded by the European Union under Project ID 101060749 .

EU Horizon Europe (EU partners); UK Government Horizon Europe Guarantee Scheme (UK partner); Swiss State Secretariat for Education, Research and Innovation (Swiss partners)

Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or British and Swiss funding authorities. Neither the European Union nor the granting authorities can be held responsible for them.

Giriş

RESIST araştırma projesi, Avrupa Parlamentosu, İngiltere, Polonya, İsviçre ve Macaristan'da olmak üzere 5 vaka çalışması üzerinden toplumsal cinsiyet karşıtı hareketleri inceledi. Veriler, özellikle 2017-2022 döneminde ortaya çıkan kilit tartışmaların parlamento kayıtlarının ve medya kaynaklarının izlenmesiyle elde edildi.

RESIST, çağdaş Avrupa ve ötesinde toplumsal cinsiyet karşıtı politikaların önemli bir rol oynadığını kabul ederek bu çalışmayı başlattı. Araştırma, toplumsal cinsiyet karşıtı politikaların belirsiz ve karmaşık bir kategori olduğunu kabul ederken, aktörler, ideolojiler ve hedefler arasında var olmayan bir anlayış ve amaç birliği riskini dikkate alarak temellendirilmiştir. Sonuç olarak, bu araştırma, toplumsal cinsiyetin siyaset ve medya alanlarındaki etkileşimini gösteren güçlü bir empirik temel oluşturmak için veri üretmiştir.

Genel olarak, araştırma, toplumsal cinsiyet karşıtlığının ideolojik ajitasyon ve siyasi fırsatçılıkla karakterize olduğunu ortaya koymuştur. Bu politik manzara, belirli konulara ve hedeflere sıkı sıkıya bağlı olmasına rağmen, aynı zamanda değiştirilebilir ve canlı bir yapıya sahiptir. Eşitlik, toplumsal cinsiyet ve cinsel çeşitlilik konularında süreklilikler açıkça görülse de, bu alanlar yeni söylem ve uygulama repertuarlarıyla kesişmekte ve değişmektedir. Bulgularımız, toplumsal cinsiyet karşıtlığının nasıl kullanıldığını ve anlaşıldığını takip etmenin, ulusötesi dolaşım süreçlerine, geleneksel olmayan siyasi ittifaklara, tartışma yaratma stratejilerine ve medyanın ilgisini çekme yarışına dikkat etmenin gerekliliğini göstermektedir.

Bu metin, öncelikle vaka çalışmaları ve medya ile politik söylemlerde toplumsal cinsiyet karşıtlığına ilişkin söylem ve odaklanılan konular hakkında temel verilerin genel bir özeti sunmaktadır. Bu bilgiler ışığında, toplumsal cinsiyet karşıtlığını kimin sürdürdüğünü ve bu politikaların siyasi alanda ve medyada nasıl ivme kazandığını ve sürdürüldüğünü göstermektedir.

Çalışmamızda toplumsal cinsiyet karşıtı hangi politikalar ortaya çıkıyor ve bu politikalar nelere odaklanıyor?

Toplumsal cinsiyet karşıtı politikalar, bu politikaların içindeki çelişkileri ve çatışmaları analiz ederek, toplumsal cinsiyet kavramının çocuklar, aileler, uluslar ve mevcut toplumsal düzen için nasıl bir risk kaynağı olarak algılandığını ve şekillendirildiğini göstermektedir. Bu politikalar içinde, cinsiyet kavramı genellikle dışsal bir ideolojik tehdit olarak sunulur ve bu algı hem yabancı hem de yerli aktörler tarafından yeniden üretilir. Toplumsal cinsiyet karşıtı söylemlerde, cinsiyet kavramı, kürtaj ve üreme haklarına karşı olan, eşcinsel evlilik, trans hakları, üniversitelerde Toplumsal Cinsiyet Çalışmaları ve okullarda cinsiyet eğitimi gibi bir

dizi eşitsizlikçi politikayı hedefleyen güçlü bir sembol haline gelmiştir. Ayrıca, toplumsal cinsiyet karşıtı politikalar, kamu yararına atıfta bulunarak ilerlemeyi amaçlar ve 'erkek hakları' veya 'cinsiyete dayalı haklar' gibi siyasi yüklü hak biçimlerini göz ardı ederken, 'sessiz çoğunluklara' sunulan adalet talepleri üzerinden ilerlemeye çalışır.

Tüm vaka çalışmalarında aşağıdaki bulgular ortaya çıkmıştır:

- **Toplumsal cinsiyet, feminizm ve LGBTIQ+ kavramları, heteronormatif nükleer ailenin ayrıcalıklı konumuna, cinsiyete dayalı roller ve kimliklere ve birçok yönden ulusun mevcut düzenine bir tehdit olarak sunulmaktadır.** İnsanlar heteronormatif formlardan ayrıldıkları zaman, cinsel/toplumsal cinsiyet 'sapkınlıklarını' uyguladıkları için saldırıya uğrama riski altındadır. Başka bir deyişle, cinsiyet çeşitliliği, en azından biraz çoğulcu bir düzen içinde, farklı bir düşünce ve varoluş biçimi olarak kabul görmeyebilir, hatta bir zıtlık bile olsa, meşru bir farklılık olarak görülmeyebilir. Bunun yerine, cinsiyetin kendisi, kazanç ve kayıpların sıfır toplamı bir oyununu başlatan bir kavram olarak algılanır; burada sadece bir 'kazanan' olabilir. Farklı bağlamlarda ve alanlarda toplumsal cinsiyet karşıtı aktörler tarafından, 'toplumsal cinsiyet'in genellikle isteksiz kitlelere dayatılan bir ideoloji olarak sunulması ve cinsiyet çeşitliliğinin ve heteroseksüel olmayanın bu şekilde tanımlanması toplumsal cinsiyet karşıtı politikaların gücünü ve düşmanlığını meşrulaştırmada kritik bir rol oynamaktadır. Bununla birlikte, toplumsal cinsiyet karşıtı politikalar, cinsiyete dayalı haklar, ebeveyn hakları, bir babaya sahip olma hakkı gibi hakları savunduklarını iddia ederler. Bu haklar, genellikle yasal dayanağı olmadan retorik olarak öne sürülür.

- **Toplumsal cinsiyet normlarının ve heteroseksüelliğin 'topluma' dayatılmasının belirgin bir boyutu, 'toplumsal cinsiyet ideolojisi' nin aşırılıklarına ve deformasyonlarına karşı çocukları savunma gerekliliği adı altında LGBTIQ+ bireylerine yönelik şüphe yaratarak ve çocukları koruma gerekliliği olarak sunulmaktadır.** Çocukların cinsel kimliklerini keşfetmeleri veya bunun ideolojik bir öğretiyle dönüştürülmesi girişimleri tarafından her yönden kuşatıldığı imajı, genellikle tutarlı ve güçlü bir ideolojik toplumsal cinsiyet projesinin bir parçası olarak sunulmaktadır. Toplumsal cinsiyet ve cinsel kimlik açısından bir panik oluşturularak, cinsel eğitim müfredatından ve LGBTIQ+ bireylerinin çocuklarla etkileşimlerinden kaynaklanan içsel bir tehlike ima edilir. Bu, pedofili ve çocuk istismarı ile LGBTIQ+ varlığı ve kamu görünürlüğü arasında dolaylı veya doğrudan bağlantı kurularak yapılır. Bu durum, (1) özellikle transgender kimlikleriyle ilgili olarak ahlaki bir panik oluşturmayı hızlandırırken ve (2) okullarda, kamusal alanlarda, kurumlarda, toplumsal ve siyasi örgütlenmelerde sivil toplum aktivizminin meşruiyetini sorgulamaya yol açar. Çocukların korunması iddiası altında hareket ettikleri iddiası, LGBTIQ+ bireylerin yaşamlarının, aktivizmlerinin ve cinsiyet eşitliği için çalışan sivil toplum örgütlerinin görünürlüğüne ve geçerliliğinin sorgulanmasına zemin hazırlar.

• **Toplumsal-cinsiyet karşıtı politikalar, ulusu ve toplumu tehdit ettiği iddia edilen cinsiyet ideolojisi'ne karşı “demokrasinin savunucusu” olarak sunulmaktadır.** Toplumsal-cinsiyet karşıtı politikalar, hetero/cis-normatif ulusları LGBTIQ+ bireylerden ayırarak ilerlemeyi hedefler. LGBTIQ+ topluluğunu ulustan ve demokrasiden ayrı ve farklı bir varlık olarak göstermek, LGBTIQ+ haklarını zayıflatmak, geri çekmek veya tartışmaya açmak için kullanılır. Bu yaklaşım, genellikle komplo teorileriyle birlikte sunulan söylemler aracılığıyla LGBTIQ+ bireyleri marjinalleştirir ve 'demokrasi'yi ulusun yeniden üretildiği bir model olarak yeniden şekillendirir. LGBTIQ+ aileler, ulusal egemenlik ve demokrasiye bir tehdit olarak görülerek kullanılır. Milliyetçi stereotipler, LGBTIQ+ kapsayıcı müfredat içeriğini ulusal projeye yabancı ve dışsal olarak çerçevelemektedir. Avrupa Birliği bağlamında, LGBTIQ+ aileleri, toplumsal cinsiyet karşıtı milletvekilleri tarafından, üye devletlerin kendi kurallarını koyma hakkına bir tehdit olarak sunulmaktadır. Bu özellikle, Brexit sonrası Avrupa'da Avrupa Birliği'nin bütünlüğünü tehdit eden tartışmalı bir konudur.

• **Cinsiyet ideolojisi düzenli olarak ulusa dışarıdan getirilmiş bir kavram olarak görülür. Bu, ulusal değerlere zarar vermekle suçlanan yerel aktivizm aracılığıyla meşru olmayan şekilde yayıldığına inanılır. Dolayısıyla, egemenliğin yeniden tesis edilmesi, çok ileri gittiği kabul edilen eşitlik ve kurtuluş projelerine gerekli düzeltmelerin ileri sürülmesiyle sağlanır.** Egemenliğin bu şekilde savunulması, toplumsal cinsiyet ve cinsel kimlik aktivizmine karşı düşmanlığın meşruiyetini güvence altına almak için kritiktir. Sivil toplumun gönüllü ve birleştirici doğası, elit ve temsil edici olmayan bir biçimde sunularak meşruiyeti sorgulanır hale getirilir. Bu sunumda, popüler destek bulmayan, eşitlik konusunda zaten elde edilmiş olan statüyü veya ulusun sağladığı hoşgörüyü kabul etmeyen, motive edilmiş ajandaları iten bir yapılanma olduğu öne sürülür. LGBTIQ+ aktivizmi, ideolojik taleplerinde aşırıya kaçmakla ve toplum ve ulustan makul bir şekilde beklenemeyecek düzeyde taleplerde bulunmakla suçlanır. Dolayısıyla, bu durum demokrasi için bir tehdit olarak sunulur.

• **Toplumsal cinsiyet karşıtı mobilizasyonlar, transgender bireyleri aşırı görünür kılarak düşmanca bir biçimde hedef alır. İncelenen her bağlamda, bu aşırı görünürlüğün doğası değişiklik gösterse de, genel olarak transgender bireylere sürekli olarak düşmanca bir biçimde odaklanılır ve yaşamları ile hakları sürekli bir 'tartışma' konusu yapılır. Ancak, verilerimize göre, kendi varlıkları hakkında konuşmaları nadiren teşvik edilmiştir.** Bu aşırı odaklanma, bazen farklı ülkelerde yasal değişikliklerle ilgili anlaşmazlık yaratan tartışmaların bir sonucu olabilir, ancak genellikle, transgender kimliklerini kamunun dikkatini çeken ve politik müdahaleyi gerektiren acil bir sorun olarak konumlandırmak için bir araya gelen siyasi ve medya çabalarının bir ürünüdür. Bu durum iki boyutta görülür. İlk olarak, transgender kimliklere yönelik açık bir düşmanlık ve bunların cinsiyet ve cinsellikle ilgili mevcut düzeni bozduğuna dair varsayımlar bulunmaktadır. İkincisi, transgender hakları ve kimlikleri hakkındaki ahlaki panik, queer kimlikler, kesişimsel feminizm, bedensel özerklik ve hareket özgürlüğü gibi diğer konulara yönelik geniş kapsamlı bir hoşnutsuzluk biçimlerinin, yaratıcı bir prizma olarak işlev görmesidir. Bu da, birçok konunun birbirine bağlanmasına ve politik retorikte ve medya söyleminde değiş tokuş edilmesine olanak tanır.

• **İncelenen her bağlamda, transgender bireylerin marjinalleştirilmesi ve kötü muamele artan bir yoğunluk ve hızla gerçekleşmektedir,** ki bu da sosyal şiddetin kabul edilmiş bir biçimidir. Bu sansasyonel medya ve siyasi odaklanma son yıllarda şekillenmeye başlamıştır. Bu mobilizasyonun nispeten yeniliği altını çizmek önemlidir, çünkü bu, uyumlu ve organize taktiksel eylemler tarafından üretildiğini gösterir. Bu, transgender bireyleri sorunlu ve transgender nüfusu cinsiyete dayalı şiddetin failleri olarak inşa eder, ancak, tersinin çok daha doğru olduğunu gösteren geniş kanıtlara rağmen, transgender bireylerin cinsiyete dayalı şiddetin ana hedefi oldukları gerçeğini göz ardı etmektedir.

• **Transgender kimlikleri ve yaşamlarının 'problem' olarak tanımlanması ile LGBTIQ+ 'aktivizminin' meşruiyetinin artan bir şekilde sorgulanmasının doğrudan bir ilişkisi vardır.**

Trans bireylerin bedenleriyle ilgili kararlarına güvenilmemesi veya inanılmaması gerektiği genellikle trendlere veya öğretilere bağlanarak açıklanır. Transgender kimliğin meşruiyetini zayıflatmanın temel bir yolu, bunun ideolojik etki veya aktivizm yoluyla manipülasyonun bir sonucu olduğunu iddia etmektir.

Bu anlayış, sadece transgender bireylerin eylem iradesini yok saymakla kalmaz, aynı zamanda aktivizme yönelik uluslararası düzeydeki saldırıları ideolojik bozulmanın bir kaynağı olarak belirler. Örneğin, cinsiyet kimliği konusundaki eğitim, 'cinsiyet ideolojisi' boyutu olarak ileri sürülen 'transgender ideolojisi'ni ilerletmekle suçlanmaktadır. Bu, çocukları ve gençleri 'cinselleştirmeyi' amaçlayan bir boyuta sahiptir. Bu, çocukları ve gençleri 'cinselleştirmeyi' hedefleyen bir boyuta sahiptir. Bu etkileşim, aktivizmin demokrasiye yönelik birçok bağlamda nasıl tehdit olarak sunulduğunu anlamının önemini vurgular. Cinsiyet karşıtı aktivizm, sağlık hizmetleri, eğitim kaynakları, toplumsal destek, insan hakları koruması, politika girişimleri ve destek hizmetleri gibi geniş bir alanda etkilidir.

• **Cinsiyet karşıtı politikalar, kadın haklarını ve karar alma özgürlüklerini görmezden gelebilir.** Bu politikalar, toplumsal cinsiyet normlarını ve ulusal kimlikleri belirli bağlamlarda yeniden üretmeyi amaçlar. Ayrıca, kadınların bedensel özerkliğini politik ve ideolojik bir mücadele alanı olarak ele alır. Örneğin, kürtaj konusu, Polonya, Macaristan ve Avrupa Parlamentosu'nda, kadın haklarını, Hristiyan ve ulusal değerler adına sorgulamak için bir alan olarak işaret edilir. Bu tartışmalarda, cis kadınların gebeliği sonlandırma konusundaki karar alma hakları ya aşırı derecede vurgulanır ya da korunması gerekenler olarak görülürler.

• **Baskıcı fikirler ve eylemler, genellikle liberal fikir ve uygulamalara referansla meşrulaştırılmaya çalışılır. Bu, sürekli tekrar edilen açıklamalar ve kampanya çalışmalarıyla gerçekleştirilir ve bu haklar mevcut kategoriler olarak kabul edilir.** Örneğin, İngiltere ve Macaristan'da, hükümet ve medya, cinsiyet odaklı önlemleri ülkenin mevcut hoşgörüsüne atıfla haklı çıkarmaktadır. Hak ihlalleri iddiaları arasında, ebeveynlerin okullardaki cinsiyet eğitimine müdahale etme hakları ve cis kadınların cinsiyete dayalı hakları gibi alanlar yer alır. Ayrıca, cinsiyet karşıtı görüşler sık sık ifade özgürlüğüne dayanılarak

savunulur; cinsiyet karşıtı gruplar, görüşlerinin meşru olmadığını iddia eden rakiplerinin onları susturduğunu öne sürerler.

Toplumsal cinsiyet karşıtı politikaları destekleyen ve sürdürenler kimlerdir?

Bu haritalama projesi, toplumsal cinsiyet karşıtı politikaların söylem ve uygulamalarının yeniden üretimini incelemekte ancak bu araştırma sırasında temel aktörleri takip etmekle sınırlı kalmamaktadır. RESIST'in yaklaşımı, medyanın toplumsal cinsiyet karşıtı politikaları nasıl şekillendirdiğini ve oluşturduğunu vurgulamaktadır. Beş vaka çalışması boyunca, politikacılar, medya ve aktör haritalamasına odaklanarak, toplumsal cinsiyet karşıtı politikaları yaygınlaştıran kimlikler hakkında daha geniş modeller ortaya çıkmaktadır.

- **Avrupa'daki muhafazakar ve radikal/aşırı sağdaki erkeklerin toplumsal cinsiyet, feminizm ve LGBTIQ+ haklarına ve kimliklerine yönelik düşmanlığı belirgin bir şekilde öne çıkar.** Birçok ulusal parlamentoda, toplumsal cinsiyet karşıtı söylemler genellikle cis-erkekler tarafından dile getirilir. Bu kişiler genellikle radikal sağ partilere üye olup, benzer görüşleri paylaşan sağcı muhafazakar parti üyeleriyle birlikte hareket ederler. Ancak, bu durum her zaman böyle değildir; Avrupa Parlamentosu'nda ise, toplumsal cinsiyet karşıtı argümanlar, radikal sağ parti gruplarından gelen hem erkek hem de kadın milletvekilleri tarafından eşit şekilde kullanılmaktadır, örneğin kimlik ve Demokrasi (ID) ile Avrupa Konservatifler ve Reformcular (ECR) gibi gruplar.

- **Parlamentoların ötesinde, daha geniş medya söylemi ve toplumsal cinsiyet karşıtı aktivizm de dikkate alındığında, politik 'merkez', toplumsal cinsiyet karşıtı politikaların oluşturulmasında aktif rol oynamakta ve basit bir sol/sağ ayrımına uymamaktadır.** Örneğin: Macaristan'da, transgender konularına ilişkin haberler genellikle sol/sağ ayrımını aşarken, toplumsal cinsiyet karşıtı politikalar konusunda sol/sağ çatışması belirgin bir biçimde ortaya çıkmaktadır; İsviçre'de, merkez-sağ ana akım haber kaynakları, radikal sağ toplumsal cinsiyet karşıtı aktivistlerin şiddet içeren yöntemlerini kınarken, yine de toplumsal cinsiyet karşıtı endişelerini meşru olarak çerçevelemektedir; Birleşik Krallık'ta ise, transgender haklarına karşı yapılan çoğu parlamento söylemi sağcı Muhafazakâr Parti'den gelirken, bu haklar için geniş muhalefet, genellikle diğer toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinde olduğu gibi sol kanattan gelen aktivist ağlar tarafından sürdürülmektedir.

- **Sağcı medya söyleminde, "toplumsal cinsiyet ideolojisi" terimi düzenli ve sık sık kullanılırken, genellikle doğallaştırılır.** Buna karşılık, liberal ve sol gazetecilik çevrelerinde, fikrin tartışmalı ve çekişmeli doğası daha geniş çapta kabul edilir. Bu çağdaş medya yaygınlığı, önceki baskın kullanımıyla karşılaştırıldığında, terimin toplumsal cinsiyet karşıtı aktörler tarafından motive edilmiş siyasi bir tartışma olarak nasıl kullanıldığını gösterir. Cinsiyet ideolojisi, görüş ve editöryal içeriğe sıkça dahil edilir ve haberlerde bir referans noktası olarak kullanılır; bu da terimin dolaşım yoluyla kısmen normalleştiğini gösterir.

- **Medya faaliyetleri, toplumsal cinsiyet karşıtı aktörlere sürekli bir platform sağlar, böylece onların söylemleri kamusal kültürde geniş bir yankı bulur ve yayılır.** Bu durum, bu politikaların sürekli tartışmaya açık olmasına ve bu kişilerin aşırı derecede görünür olmasına katkıda bulunur. Rekabetçi ve hızlı hareket eden medya ortamlarında, ilgi çekici ve heyecan verici içeriklere olan talep, toplumsal cinsiyet karşıtı politikalar için önemli bir avantaj sağlar. Bu politikaları destekleyenler, siyasi çatışmalardan ve "bölücü" ideolojilerden ve "temsil edilmeyen" gruplardan faydalanarak güçlenirler. Dolayısıyla, rekabetçi haber ortamlarında, toplumsal cinsiyet karşıtı "haberler" ve siyasi aktörler arasında güçlü bir bağlantı vardır; bu da kamuoyunu ve dikkati kontrol etmelerini ve belirli seçmen kesimlerine seslenmelerini sağlar. Toplumlardaki cinsiyetle ilgili meselelerin tartışmalı doğası, cinsiyete dayalı tartışmaların ticari değerini gösterir. Bu durum, bazı medya bağlamlarında, dolaşımdaki "uyanıklık" deneyimleri ve tartışmalı figürlerin haber kapsamındaki önemini vurgular.

- Ana akım medya ve siyasi figürlerin toplumsal cinsiyet karşıtı içeriklere olan ilgisi, aktif kampanyalar ve aktivist gruplarının yararına olmuştur. Politik partilerin gündemleriyle toplumsal cinsiyet karşıtı tartışmaların medya kapsamı ve toplumsal cinsiyet karşıtı aktivistler arasında açık etkileşim dinamikleri bulunmaktadır. Haberlerde kullanılan kaynaklar aracılığıyla tanımlanabilen, kurumsallaşmış ve yeni kampanya grupları, düşünce kuruluşları, siyasi aktivistler ve sosyal medya destekli girişimcilerin ağıları gözlemlenebilir. Bu uyum, kısmen hükümet partileri ve destekleyici medya ile olan yakın resmi ve resmi olmayan ilişkileri nedeniyle 'iyi aktivizm' olarak sunulur. 'İyi aktivizm', genellikle siyasete isteksizce yaklaşan vatandaşlar, ebeveynler ve sözcülerin, tepki verdikleri iddia edilen konulara bakılmaksızın kampanya yapan iyi örgütlü gruplar olduğu için korunur.

Toplumsal cinsiyet karşıtı politikalar nasıl devam ediyor ve destek buluyor? Hangi vizyonlar, sorunlar ve tehditler politikaların sürdürülmesine katkı sağlıyor?

- **"Cinsiyet ideolojisi" terimi, toplumsal cinsiyetin ne anlama geldiği veya nasıl tanımlanması gerektiği konusunda esnek bir kavramdır ve zamanla ve bağlama göre değişiklik gösterebilir.** Bu değişimler, toplumsal cinsiyet karşıtı politikaları ilerletmek için kritik öneme sahiptir ve bu terimle ilişkilendirilerek reddedilebilecek veya azaltılabilecek konular arasında değiş-tokuş yapılmasını sağlar. Bazı durumlarda, "cinsiyet ideolojisi" terimi oldukça tutarlı bir şekilde kullanılır; örneğin, Birleşik Krallık'taki verilere göre genellikle toplumsal cinsiyet karşıtı söylemle bağlantılıdır. Diğer durumlarda ise "cinsiyet ideolojisi" terimi, farklı konular arasında değiş-tokuş yaparak ve hızla odak değiştirerek kullanılır. Örneğin, Polonya ve Macaristan'da, bu karışım üreme hakları, cinsel yönelim ve cinsiyet kimlikleri ile LGBTIQ+ görünürlüğü ve savunuculuğu, cinsiyet ve cinsellik eğitimi arasındaki değişen saldırıları içerebilir.

- **Cinsiyet ideolojisinin' dayatılması iddiası, ulusun dışından geldiği ve çeşitli temsil edilmeyen ajanslar aracılığıyla ithal edildiği şeklinde tasvir edilerek temellendirilmektedir.**

Bu dayatılan ilişkiler, genellikle jeopolitik gerekçelerle birlikte sık sık komplo teorileri ile bir araya getirilir. Örneğin, Macaristan parlamento ve medya söyleminde, belirli formülasyonlar ve daha genel çağrışımlar bulunabilir. Avrupa Parlamentosu'nda, İstanbul Sözleşmesi'nin "cinsiyet ideolojisi" olarak adlandırılması sıkça kullanılan bir klişedir. Bu, genellikle "Batı'nın, Macaristan'ın muhafazakârlık kalelerinden biri olduğu" yönündeki genel suçlamaların bir parçasıdır ve bu statünün tehlikeye girdiği düşüncesini içerir. Polonya'daki medya ve parlamento konuşmalarında da benzer retorikler yaygındır. Burada, Brüksel veya Avrupa Birliği, belirli bir referans noktası olarak kullanılarak, genellikle "Batı" ile eşdeğer tutulur. Örneğin, bazı Macar yayınlarında, "cinsiyet ideolojisi" terimi, "küreselci dünya gücü" ifadesiyle birlikte kullanılarak, Macaristan'a göç etmekle ilişkilendirilmiştir. Bu, "büyük değişim teorisi" hayalleriyle bir kıyaslamaya yol açar.

- **Toplumsal cinsiyet karşıtı politikalar bazen LGBTIQ+ hareketlerini dogmatik ve otoriter bir şekilde tasvir eder ve cinsiyet ideolojisini insanlara dayatan bir tür zorlama olarak nitelendirilir.** Örneğin, Macaristan'da "queer ideolojisi" ve Polonya'da "LGBT ideolojisi" gibi güçlü ve doktriner hareketlerin bir imajını yansıtır. Bu aktivizm, dini veya seküler bir temele dayansa da, karşı çıktığı faaliyetleri, katılımları ve çalışmaları genellikle bilimsel olmayan ve "aktivist" olarak etiketler. Verilerde sıkça belirsiz şekilde "trans lobisi" veya benzer örgütlerden bahsedilse de, belirli örgütler de sıklıkla yoğun bir şekilde hedef alınır.

- **Toplumsal cinsiyet karşıtı iddialar, toplumsal cinsiyet karşıtı aktörlerin susturulmasının, onları temsil ettiği iddia edilen kişileri temsil etmemesi, ideolojik ve aşırı 'aktivizm' olarak etiketlenmesi açısından önemli olduğunu savunur.** Bu iddia, onlara karşı olanların demokratik olarak argümanlarını kazanamayacaklarını ve bu yüzden toplumsal cinsiyet karşıtı aktörleri susturmanın gerekliliğini vurgular. Susturulan veya gerçeklerin ifade edilemediği izlenimi, demokrasi, ulus veya çocuklar adına bir "konuşma zorunluluğu" yaratır. Bu bağlamda, toplumsal cinsiyet karşıtı aktivistlerin 'isteksizce siyasi' oldukları iddia edilebilir.